

Od pekla do raja

Kolesarjenje je zelo priljubljena oblika rekreacije v Sloveniji in tudi drugje po svetu. Predstava, kakšno naj bi bilo idealno kolo, pa se pri ljudeh močno razlikuje.

BESEDILO: DRAGO HORVAT, drago.hrovat1@siol.net

Za večino ljudi je kolo prevozno sredstvo, za *designomaniake*, ki z navadnim niso nikoli zadovoljni, pa daleč od tega. Ponudba dizajnerskih koles je večja, kot si lahko predstavljamo. Dizajn nima meja, kar dokazujejo Porsche, BMW, Mercedes, Aston Martin, Bentley, McLaren, Audi in še in še. To je samo nekaj imen koles, ki zadostijo še tako zahtevnemu okusu. Tudi cene so kar zmerne, vsekakor pa so primerljive s kvaliteto in predvsem dizajnom. Največji posebnost je v tem primeru Audijev 'bicikel'. Izdelan je v Audiju in je na električni pogon. Poganja ga 2,3 kW motor na litijevo baterijo, vendar (jasno) premore še možnost navadne vožnje s pedali. V tem primeru je hitrost sicer manjša, kajti z električnim pogonom leti skoraj 80 km/h! A to še ni vse – ima vgrajen Wi-Fi in možnost za povezavo s pametnim telefonom, katerega slušalke imate pod čelado, v kateri je tudi mikrofona za pogovore.

Se pravi, da gre za sodobnega komunikacijskega lepota, ki vam omogoča vrhunske športne užitke in velike hitrosti. A ja – je zelo lahek, saj tehta komaj 12 kg, njegova cena pa je zelo sprejemljiva – okrog 800 evrov!

Nekaj posebnega je tudi Aston Martin, katerega srednji del je ves narejen iz lesa. Vrhunski in najdražji angleški hoteli ga gostom nudijo za kolesarjenje po okoliških parkih in podeželskih cestah. Pravijo, da je vožnja z njim izjemen užitek! Sprojektiral ga je njihov oblikovalec Ken Pollock s sinom Aaronom. Cena? Okrog 1500 evrov. Me prav zanima, koliko bi za svoj 90-odstotno leseni bicikel računal Ljubljčan Igor Ravbar, ki je doslej naredil dva primerka – zase in za ženo ...

Kolo torej imamo, na vrsti je destinacija. Glavno besedilo te številke Dolce Vite je namenjeno Dalmaciji, zato gremo tudi mi prav tja. Na misel mi pade za moje pojme ena najlepših kolesarskih stez – okoli Vranskega jezera. To je jezero, ki leži zelo blizu morja in spada v Naravni park Vransko jezero (več o tem v Tomaževem glavnem besedilu). Idealen je za obiskovalce, ki imajo radi manj naporene oblike preživljanja prostega časa v naravi. V parku domuje veliko število ptic, poleg tega ima brakično vodo (mešanico sladke

in slane vode), zato so v njej zastopane tako sladkovodne kot tudi morske ribe, kar predstavlja raj za številne ribiče. Kolesarska steza okoli jezera je dolga 48 km, manjši del je asfaltiran, drugo pa je makadam. Proga ni zahtevna, zato ne predstavlja prevelikega izziva, tudi če niste vrhunski kolesarji.

Ker pa 48 km vseeno ni tako malo, da bi se še isti dan odpeljali nazaj domov, potrebujemo kraj, kjer lahko prenočimo. V bližini jezera je naselje, ki se imenuje Drage. To je majhno dalmatinsko mesto ob morju, ki še ni padlo pod vpliv množičnega turizma. Še vedno nima pretirano velikega števila obiskovalcev, kar mu daje velik čar in privlačnost. V tem turističnem mestecu, 10 metrov od morja, najdemo vrsto vrhunsko opremljenih dizajnerskih apartmajev na še bolj vrhunski legi, saj boste jutraj pili kavo ob pogledu na Kornate in poslušali zvok morja. Lastnika sta moja prijatelja, g. in ga. Barešić, ki sem jima preuredil tudi celotno hišo in ju navdušil z dizajnom, kar za tiste kraje ni tako pogosto. Zato bi lahko rekli, da sta ena od prvih v našem klubu dizajnerskih navdušencev v Dalmaciji, za kar sem jima zelo hvaležen. Hvala vama! Apartmaja sta opremljena po najnovejših trendih, saj sta bila lastnika dovolj odprta, da sem imel pri opremljanju proste roke.

Točno to kombinacijo kolesarjenja in apartmajev sta preizkusila tudi Grega Erbežnik z bojnim imenom Panter in urednik te revije Tomaž Sršen. Med potjo sva si Grego pela pesem Jana Plestenjaka Od pekla do raja, medtem ko je Tomaž kot stari rocker brundal Dim na vodi – Smoke On The Water; čeprav v času našega potepa v okolici ni bilo nobenega požara. Prav to pa je tudi razlog za naslov te rubrike. Čeprav je bila pot do raja, torej apartmajev nasproti Kornatov, skozi pekel težka in razburkana, saj je bilo na stezi kar nekaj neprijaznih kamnov, je bila vsekakor vredna. Tomaž in Grega nista prva, ki sta to potrdila. Zdaj pa ste na vrsti vi, dragi dizajnerji, da se sami odločite, če je pekel res tako peklenki in uživanje v raji vredno vseh muk. Pa veliko veselja pri razlikovanju in raziskovanju! ♡